

[Hans Nielsen.]

sikkert afskrække nogle, men jeg ser jo nok, at der er raadet noget Bod derpaa, idet der i § 4 staar, at

„for saa vidt der lides Tab ved Udlaan til Medlemmer, bidrager Erhvervenes Laanefond til Dækning af Tabet 5 pCt. af vedkommende Laans Beløb“.

Jeg gaar ud fra, at dette maa forstaas saaledes, at selv om Tabet ikke skulde blive de fulde 500 Kr. for hvert enkelt Medlem, men kun en Del deraf, skal de 5 pCt. svares forlods til Dækning af Tabet. Dette vil jo mildne det solidariske Ansvar noget, idet Erhvervenes Laanefond altsaa først betaler 5 pCt.

Paa mit Partis Vegne kan jeg give Tilslutning til Tanken i dette Lovforslag og udtale Haabet om, at Loven vil kunne blive til Hjælp for adskillige af de Fiskere, som nu er i Betryk. Endvidere haaber jeg, at det solidariske Ansvar, som kræves af disse Laaneforeninger, ikke skal blive nogen Hindring for, at Loven kan udnyttes paa en god Maade til Gavn for Fiskeriet.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilsagn om Tilslutning til dette Lovforslags Fremme. Hvad det ærede 5te tingvalgte Medlem (M. C. Jensen) udtalte vedrørende et Initiativ hos Fiskernes Sammenlutninger i Retning af øget Samarbejde med det Formaal for Øje at skabe en forbedret Kvalitet og finde bedre Fremgangsmaader for Fiskesalget baade i Udlandet og herhjemme, tror jeg, der er Grund til at hilse med den største Tilfredshed, thi der er ikke Tvivl om, at det først og fremmest beror paa Fiskernes egen Indsats, hvorvidt man her skal kunne naa til de Fremskridt, som der utvivlsomt i flere Henseender trænges til.

Det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen), som talte paa Socialdemokratiets Vegne, udtalte, at Kommunerne ikke altid var villige til at stille den her omhandlede Garanti. Det er ganske rigtigt, og for saa vidt der kan være Tale om, at Kommunerne stiller sig paa forskellig Maade overfor Fiskerne, vilde der, hvis man kun gav Adgang til Laan mod Kommunegaranti, være en Fare for uensartet Behandling af Fiskerne; men derved, at der gives Adgang til Laan paa anden Maade, saaledes at Fiskere, som eventuelt maatte være saa uheldigt stillede at bo i en Kommune, der ikke interesserer sig saa meget for Fiskeri, kan danne disse forholdsvis smaa Drifts-laaneforeninger, vil alle Fiskere alligevel kunne komme med. Men for øvrigt er det

jo ogsaa Kommunernes Pligt at se sig for. Naar Staten indgaar i en Risiko, er det jo heller ikke Meningen, at den skal laane ud til højre og venstre uden nogen som helst Fornuft; det skal dog være saaledes, at kun troværdige og paalidelige Folk faar Statslaan. Paa samme Maade skal ogsaa de Fiskere, om hvem man tør tro, at de, hvis der ikke tilstøder dem særligt Uheld, vil sætte en Ære i at betale tilbage, hvad de har modtaget, have Laan.

Det ærede Medlem spurgte mig, om det var Meningen, at Færøerne eventuelt skulde gaa ind under det Beløb paa 400 000 Kr., der her søges bevilget. Dertil maa jeg svare, at der ikke er gjort nogen Undtagelse for Færøerne. Færøerne er en Del af Kongeriget, og for saa vidt de vil anvende Bevillingen, maa Beløbet til dem tages af de 400 000 Kr. Men jeg er i øvrigt ganske uenig med det ærede Medlem i hans Bekymringer for, at de 400 000 Kr. ikke vil slaa til. Jeg tror — og jeg har drøftet denne Sag med Bestyrelsen for dansk Fiskeriforening, inden Lovforslaget blev udarbejdet —, at Beløbet vil vise sig rigeligt. Man maa jo erindre, at Fiskerne i Forvejen har Adgang til Driftslaan gennem Drifts-laaneforeninger, og at et stort Antal Fiskere er Medlemmer af saadanne Foreninger og har opnaaet betydelige Laan gennem dem. Men i øvrigt maa jeg sige om dette Beløb, som jeg sagde i Gaar om de Beløb, der er stillet til Raadighed til Drifts-laaneforeninger for Landmænd og til Opnaaelse af Akkord, at hvis det skulde vise sig, at Beløbet ikke er tilstrækkeligt, vilde jeg anse det for at være meget vanskeligt at udøve en saadan Vilkaarlighed, at man pludselig sagde: nu holder vi op, de, der er kommet tids nok, faar noget, men de, der er kommet bagefter, faar ikke noget, selv om de er lige saa berettigede, har deres Ting lige saa godt i Orden og opfylder alle Lovens Bestemmelser. Saaledes kan vi ikke bære os ad, mener jeg, og derfor er det slet ikke værd at drøfte saa indgaaende, om Beløbet er rigtigt anslaaet eller ej — jeg tror nu, at det i dette Tilfælde er rigeligt anslaaet.

Endelig omtalte det ærede Medlem den Uoverensstemmelse, der er mellem Afdragsbestemmelserne henholdsvis for Laan gennem Drifts-laaneforeninger og for Laan til enkelte Fiskere. Det er ganske rigtigt, at medens man for Laan gennem Drifts-laaneforeninger giver 2 Aars Afdragsfrihed, er der kun tilstaaet 1 Aars Afdragsfrihed for Laan til enkelte Fiskere mod Kommunegaranti. Vi har jo ogsaa i andre Tilfælde med saadan Kommunegaranti at gøre, og